

שלום לכולם,

אתמול (מוצ"ש) קיימנו פגישה עם ראשי ור"ה ועם נציגי האוצר. בפגישה זו השתתף לראשונה גם שר האוצר. כפי שבדאי קראתם בעיתונים, הפגישה הסתיימה באי הסכמה מוחלטת ושוב נוצר נתק בשיחות. לפני שאתאר את הסיבות לנתק הנוכחי כדאי להזכיר את הקונטקסט שבו נערכה השביתה.

היום אנו מתחילים את השבוע העשירי לשביתה. במהלך כל התקופה הזאת היו דיונים ענייניים עם נציגי האוצר רק פעמיים, פעם בתיווכו של מזכיר הממשלה ופעם בתיווך ור"ה. בשתי הפעמים הועלו הצעות ל"מתווה" שבאמצעותו ניתן היה לפתור את שני הנושאים שעל הפרק (שחיקת העבר, ומנגנון למניעת שחיקה עתידית). שתי הצעות אלו הועלו על ידי הצד המתווך. בשני המקרים הסכמנו למתווה, ובשני המקרים ההצעות טורפדו ע"י האוצר. מאז הצעת המתווה האחרונה לפני כשבועיים לא התקיימה שום פגישה עם נציגי האוצר. יתרה מזאת, נציגי ור"ה אף הצהירו פומבית מספר פעמים במהלך תקופה זאת כי המו"מ תקוע בגלל האוצר.

בפגישה אתמול הועלתה לפתע הצעה חדשה של בורר מוסכם שיחליט על גובה השחיקה ושהחלטתו תחייב את שני הצדדים. לכאורה זה נשמע רעיון טוב, ויש אף כאלה שטוענים כי זהו ויתור של האוצר. לצערנו זה רחוק מן האמת. בוררות מוסכמת אינה רעיון חדש או תקדימי. היא קיימת אצל המורים ואצל הרופאים. במקרה הטוב (אצל המורים) היא הסתיימה לאחר שנים (כן, שנים!!) וכידוע לכל לא מנעה את שביתתם. במקרה הרע (אצל הרופאים) זה פשוט לא מסתיים. גם לנו הייתה פעם בוררות מוסכמת בשנות השמונים, והיא לא מנעה את ההידרדרות בשכרנו שהוליכה לשביתה הגדולה של 1994.

ועם כל זאת, לא דחינו על הסף את הרעיון. יש בעיות פוטנציאליות רבות עם בורר שהחלטתו היא סופית (למשל זהותו, משך הזמן עד ההחלטה ועוד כהנה וכהנה), אבל אולי הדבר החשוב ביותר הוא קביעת התנאים שלפיהם יחשב הבורר את השחיקה. למשל, אין אפשרות שנסכים ששכרנו ישווה לזה של ההסתדרות ששם יש זחילת שכר של עד 2.5% בשנה שאין אצלנו. העלינו מספר אפשרויות לקביעת תנאים כאלה, ואלו (תופתעו לשמוע) נדחו מיד.

אז הנה סיכום של המצב כפי שאנו רואים אותו: לאחר 10 שנים של שחיקה בשכרנו, לאחר 9 שבועות של שביתה, לאחר 2 מתווים שהועלו ע"י מתווכים ושלחם הסכמנו והצד השני לא הסכים, לאחר שבועות רבים של שביתה שבה אף אחד לא דיבר איתנו ברצינות, מוצע לנו ההסדר המופלא הבא: אנו נפסיק את השביתה. בתמורה נסכים לתהליך שייקח במקרה הטוב חודשים, ועם תנאי בדיקת שחיקה שהופכים את התוצאה הסופית לרולטה שתלויה בזכותו של הבורר (ושכמובן ייקח חודשים להסכים עליה). ודרך אגב, האוצר סירב בינתיים אפילו לדבר על המנגנון למניעת שחיקה עתידית, ושבצעדיו ממילא אי אפשר יהיה להפסיק את השביתה.

לאור כל זאת אפשר רק להתפלא, בלשון המעטה, על השינוי הלא מובן שחל בעמדת ור"ה. לפתע אותם ראשי ור"ה שתקפו את האוצר על עמדתו ממהרים להביע תמיכה ברעיון הבוררות. כולנו מודאגים מכך שהסמסטר בסכנה, וכולנו היינו רוצים לחדש את הלימודים. למען זה יש לפנות לגורם האמיתי שאחראי למצב שאליו הגענו, למשרד האוצר. ואם למשרד האוצר אין זמן כרגע כי ללא כל התרעה מוקדמת הם עסוקים השבוע בדיוני התקציב, אפשר לפנות לראש הממשלה. גם לו אמורה להיות אחריות למה שמתרחש בישראל.